

متن پرسش

سلام استاد گرامی: ان شاءالله خدا عمر بابرکت به شما عطا کنند. سوالی از جنابعالی داشتم. بنده کم و بیش از سخنرانی های شما کمال استفاده رو می برم. بنده اوایل بحث ها حس و حال خوش معنوی نصیب شد و گهگاهی خوابهای مفهومی می دیدم اما الان فکر می کنم دچار توقف شدم و نمی دانم دلیل این توقف از کجا نشات میگیره؛ از کانالهای مربوط به سیر و سلوک اینطور متوجه شدم که دچار قبض و بسط شدم! آیا واقعا همینطور هست؟ از کجا باید دلیلش رو فهمید و برای جبران چه اقدامی باید کرد؟ آیا این قبض موقتی هست؟ لطفا راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! به همین جهت ما در نسبت با انسانهایی که توانسته اند از پل صراط دنیا بگذرند، می توانیم خود را پیدا کنیم و از این جهت قصه ما، قصه آنها است و قصه آنها در راه بودن است. آری! در راه بودن. این جا است که آن مرد الهی و زمان شناس بزرگ حضرت مولوی فرمود: «ای برادر عقل، یک دم با خود آر / دم به دم در تو خزان است و بهار». چرا به او که قصه گوی زندگی ها است، گوش ندهیم و اگر بهاری را تجربه کردیم نخواهیم در این راه، خزانی را احساس کنیم؟! هنوز مائیم و راهی که در آن آوینی ها متولد خواهند شد، ولی این صراط و این راه، اگر دشت هایی دارد با دست هایی گشوده، ناگهان دامنه هایی از قله هایی برافراشته دارد و ما که به دشت عادت کرده ایم، این سختی ها را به عنوان نوازش تعبیر نمی کنیم و آن گاه که بنا است از قله فرود آییم، بی باکی می کنیم. باز شدن چشم یعنی عزمی به اندازه حضور در سرد و گرم این عالم، یعنی امام خامنه ای «حفظه الله تعالی» و هزاران غم به خاطر مظلومیت مردم غزه، و هزاران امید به خاطر حضور در تاریخی دیگر. قصه انسان چه اندازه عجیب و پیچیده و بزرگ است!!! موفق باشید